

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy 394.8

Hely

Idő "1925"

Személy

Szerző:

Cím: Január elseje óta kétszáz párbaj folyt le Budapesten

Forrás:

Az Ujság

1925. 2. 15.

(Köt. v. füz.)

Január elseje óta kétszáz párbaj folyt le Budapesten.

Nem nagyobb a párbajmánia, mint az előző években. — Kisebb sértésekért nem párbajoznak már az emberek. — A legtöbb lovagias ügy a báltermekben és tánchelyiségekben keletkezik.

Nemcsak a riválisok, hanem a konkurrensok is párbajoznak.

A báli szezonban támad a legtöbb lovagias ügy. Ilyenkor a hevesebb vérmérsékletű fiatal emberek könnyen összeszólalkoznak már csak azért is, hogy lovagias ügyeikről beszéljen a társaság. A bállokon mindig akad egy-két krakéler, aki akár száz lovagias ügyet is hajlandó kezdeményezni. Nagy baj van a lekérések körül. A hölgyeket tánc közben lekérni ma már ugyyszólván kizárólag magyar szokás és egyáltalán nem mondható jó szokásnak. Ha valakitől lekérlik a táncosnőjét egymásután többször, mindenki tudhatja tapasztalatból, milyen kellemetlenül érzi magát, különösen akkor, ha az illető hölgyhöz valami köze van, vagy észreveszi, hogy egy másik fiatalember kéri le egymásután többször táncosnőjét. Nem is csoda, ha igyekszik valami módon összezordítani az illetővel. Esetleg azt is megteszi, hogy amikor ez elkéri táncosnőjét, egyszerűen tovább táncol, mintha nem venné észre. A párbajoknak legalább egyharmada ilyen vagy hasonló ügyekből keletkezik.

Január elseje óta a mai napig körülbelül kétszáz párbaj folyt le Budapesten. A vívótermekben állandóan van öt-hat ember, aki paukolt, készülődik egy közelgő párbajra. A Fodor, Santelli, Lovas, Rákosi, Gerencsér vívómesterek és a vívóklubok helyiségeiben ugyyszólván nincs nap, hogy egy, esetleg több párbaj ne volna. A múlt hét szerdáján reggeltől estig tizenhat párbaj volt ezekben a termekben. És ezenfelül még egy súlyos feltételű pisztolypárbaj is folyt le a Kamaraerdő egyik tisztásán.

A lovagias ügyek egyik nagyszerű szakértője a sok párbajról munkatársunknak a következőket mondta:

— Nem szabad azt hinni, hogy az 1923-ös évben sokkal több párbaj lesz, mint tavaly, vagy tavalyelőtt volt. Egyelőre tényleg sok a párbaj, de ebben az évszakban mindig is így volt. Egy percig sem kell azt gondolni, hogy minden kicsiségért kardot rántanak ma az emberek. Valamikor véletlenül, például, ha valakinek ráhagtak a lábára, már kész volt a lovagias ügy. Manapság, és ez a lovagiaság szempontjából is örömdetes, ilyen kicsiségekből nem lesz párbaj, de még lovagias ügy sem. Viszont az emberek határozottan idegesebbek, mint valaha és gyorsabban hagyja el szájukat a sértő szó, semhogy annak következményeit megfontolják. Aztán még egy oka van ennek, hogy sok a párbaj. Az emberek, ha be is látják, hogy hibáztak, szegyenlenek bocsánatot kérni. Inkább kiállanak. Erre viszont szintén megvan az alapos indokuk, mert tényleg sohasé tudhatja az ember, nem olyan valakitől kér-e bocsánatot, aki maga ugyan nem szívesen

vett volna kárdot a kezébe, de másnap már világgá kürtöli, hogy X. Y. meghátrált, félt tőle, a kiváló vívótól, aki szétapította volna és bocsánatot kért. Valljuk meg őszintén, ezért nem kér a legtöbb ember bocsánatot. A sok párbaj miatt nem kell lamentálni. Nem a korszellem diktálja ezt, nem is a középkor jött vissza. Inkább örülni kell annak, hogy a lovagias érzés mind szélesebb rétegben terjed. Ez azt jelenti, hogy az emberek nem állanak már oda verekedni és nem mennek a bírósághoz, ami bizony, ha az ember őszintén átérzi, sokkal kevésbé humánus, mint a párbaj. Először is az ember hónapokig izgul, amíg tárgyalásra kerül a sor. A tárgyalás izgalmai is följérnek egy párbaj izgalmával. Azután meg a bírói eljárás sokkal költségesebb, mint a párbaj. Először is pénzét kapnak az ügyvédek, azután jön a súlyos pénzbírság. Végül, ha elzárásra ítélik az embert, akkor hetekig, hónapokig lehet lecsukva, míg ha a párbajnál megsebesül, a legrosszabb esetben nyolc-tíz nap alatt hegedő sebet kap.

— És még egy előnye van a párbajnak. A szembenálló felek utána kibékülnek. Míg a bíróság előtt igazán nem lehet megkivánni, hogy attól, aki miatt lecsuknak valakit, még az illető bocsánatot is kérjen.

A vívótermekben, természetesen a nevek elhallgatásával közölték velünk, hogy kik párbajoznak. A legtöbb párbajozó a 20—28 éves fiatal emberekből kerül ki. Az összeszólalkozásokra 65%-ban valamelyik szép kisleány, 20%-ban komoly összeveszés, 10%-ban egyéb ok, 5%-ban mások lovagias ügyéből származik. Idősebb urak is gyakran állanak ki a porondra, természetesen már komolyabb dolgokért, nem ritkán a politika miatt. De, ami merőben új dolog az az, hogy az elmúlt hetekben két kis gimnazista mérte össze a kardját.

— Mind a ketten jól fejlett fiúk, nem látszik meg rajtuk, hogy csak a hetedik gimnázium padjait koptatják. Egy tizennégy éves kisleánynak csapták a szelet és szívük hölgye miatt szólalkoztak össze. Megnevezték segédeiket, akik nem tudták róluk, hogy diákok és annak rendje és módja szerint megvolt a párbaj. A két fiu ügyesen vívott, nem tudták megvágni egymást.

Az utóbbi időben gyakran párbajoznak kereskedők is. Már az üzleti konkurrenciát is lovagias tőrre viszik. Két illatszerész azon vezett össze, hogy melyikük adja olcsóbban az eredeti párisi árut és emiatt véres — de azért mégsem súlyos kimenetelű — kardpárbajt vívtak. Két fakereskedő a napokban párbajozott. Az egyik azzal vádolta meg egy társaságban a másikat, hogy elesalta a legjobb kuncsaftját. Ez a kijelentés is párbajra adott okot. Hasonló okok miatt ebben az esztendőben még hat kereskedő vívott párbajt konkurrenciával.